

Reunion 1982

SOM SENDT fra HIMLEN

Som sendt fra Himlen

Manuskript: Børge Müller

Musik: Kai Normann Andersen og Kaj Møller

Fotografi: Werner Hedmann og Tom Jensen

Dekorationer: Steini Sveinbjørnsson

Make-up: Christa Balling

Portrætter: Rigmor Mydtskov

Produktionsledelse og klipning: Annelise Hovmand

Udlejning: A/S ASA FILMUDLEJNING

Produktion & iscenesættelse: **JOHAN JACOBSEN**

HOVEDROLLER:

MOGENS WIETH

BIRGITTE REIMER

KJELD PETERSEN

JOHANNES MEYER

ERIK MØRK

MINNA JØRGENSEN

SVEND BILLE

NINA KALCKAR og

OSVALD HELMUTH

Brudepigernes udstyr: FONNESBECH, Damernes Magasin

»Masser af trusser« leveret af OMO

Der går et gisp gennem den lille idylliske landsbykirke. Bryllups-klokkerne forstummer. Præsten stirrer lamslået på den unge, hvide brud, som står foran ham. Hørte han rigtigt? Svarede hun Nej?

Ja, Laura har sagt Nej!

Med faste skridt forlader hun kirken, efterladende sin tilkommende, *Torsten Winge*, sine forældre, *direktør Heiberg* og frue, samt det øvrige følge i komplet forvirring. Udenfor på landevejen standser hun en tilfældigt forhipasserende vogn og beder bilisten, *fuldmægtig Jonas Møller* fra varefordelingsdepartementet, om at køre hende hen til et sted, hvor der er en telefon. Hun ser på ham med sine vidunderlige øjne og smiler bedende til ham, og Jonas falder for hende. Han forsvinder med Laura i en støvsky. Et sted, hvor en telefonråd fører ind i skoven, bliver hun sat af, og med et dybt forelsket suk kører

Jonas videre. Hun følger tråden og kommer til en tilsyneladende ubeboet jagtbytte, hvorfra hun ringer til København — til sin gamle tilbeder, den unge *Herbert Thorsen*, som hun fortæller om det aflyste bryllup. Herbert hujer af fryd og lover omgående at indfinde sig i jagtbytet med en kuffert fuld af skiftetøj til den hvid-og-myrtelædte Laura. Da dukker hyttens beboer op. Han hedder *Allan Kragh* og er læge med psykiatri som speciale — og så er han en yderst charmerende mand, hvilket Laura ikke er længe om at opdage. Hun åbner sit hjerte for ham og bønfaller ham om at kigge nærmere på hende, for noget må hun jo fejle, siden hun sådan kan stikke af fra sit eget bryllup. Kragh afslår først — af grunde, som vi senere skal komme tilbage til — at tage

hende under behandling, men den mand er ikke født, som i det lange løb kan stå for Laura, så da Herbert halvanden time senere indfinder sig med kufferten, finder han hende installeret i et af husets gæsteværelser. Det samme konstaterer Jonas Møller, som også pludselig står i stuen. Han har ikke kunnet få Laura ud af tankerne, han har vendt vognen og er kørt tilbage til telefonråden — pilen, der angiver retningen! Og da hverken han eller Herbert kan tænke sig at forlade hytten laura-løs, er der ingen anden udvej for Kragh end at invitere dem begge til at blive - sammen med den forsmåede brudgom, Torsten, der også, beruset i sværeste grad, har fundet vej ud til hytten.

Sent samme aften går en flyvemaskine lavt henover skoven, og

en container kastes ned. En skikkelse dukker frem fra skovtykningen, signallamper glimter, en lastvogn kører bort med containeren. Herbert, der er længe oppe, og Laura, der ikke har kunnet sove, genkender hver for sig skikkelsen. Det er Kragh. Næste dag henvender Herbert og Jonas sig hos kommandanten i den nærliggende militærlejr og meddeler ham, hvad der foregår i skoven ved nattevilde — våbennedkastninger! En fortrolig samtale med forsvarsministeriet finder sted, og Herbert og Jonas forlader lejren efter at have afgivet løfte om øjeblikkelig at underrette kommandanten, såfremt en ny våbennedkastning synes at være på tapetet.

Og det synes der at være den samme aften. En husundersøgelse, foretaget af Herbert og Jonas, et telegram fra Frankrig og en mystisk radiosamtale over en hemmelig sender, bekræfter deres mistanke. Allerede i nat smugler doktor Kragh våben! De ringer til kommandanten. Og Laura, der — denne gang for alvor — har tabt sit ombejlede hjerte til en mand — Allan — og som går rundt med den samme frygtelige mistanke som sine to tilbedere, forsøger både i ord og gerning at få sin udkårne til at opgive sit lyssky, landsskadelige foretagende. Men forgæves. På aftalt sted og til aftalt tid indfinder Kragh sig i skoven. Bag skyerne lyder flyvemaskinens dæmpede durren. Den dukker frem. En luge åbnes. Containeren daler ned i en af skovens højeste ege, hvor den bliver hængende. I samme øjeblik vrirler det med soldater fra alle sider. Kragh strækker med et smil armene i vejret. Kommandanten giver en skarp-skytte ordre til at pille containeren ned. Det bliver et strejfskud, der flænger containerens ene side, og ned fra luften daler — masser af trusser!!

Hvad er Kragh da? Våbensmugler? Nej! Læge med psykiatri som speciale? Nej!

Næ, han er en af de mange, som varefordelingsdepartementet har spændt ben for siden krigens ophør. Han er en ganske almindelig silkeimportør.

Det vil sige, almindelig er han ikke. Spørg Laura. Hun giftede sig med ham igår!

Børge Müller

